

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1940/2018
07.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Новица Јовановић, адвокат из ..., против туженог "Delhaize Serbia" d.o.o., Београд, кога заступа Милош Радојевић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2692/17 од 04.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2692/17 од 04.04.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 90.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 129/16 од 18.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог број .. од 27.02.2015. године и да се утврди да исто не производи правно дејство, као и да се обавезе тужени да је врати на рад у року од 15 дана. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади парничне трошкове у износу од 356.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог којим је тражио да му се на досуђени износ трошкова парничног поступка исплати законска затезна камата од пресуђења до извршности.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2692/17 од 04.04.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Трошкове поступка је тражила и определила по врсти и висини.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревидент се у ревизији позива на битне повреде одредаба парничног поступка, али не указује конкретно о којим повредама које су учињене у другостепеном поступку се ради, па оне не могу бити предмет разматрања ревизијског суда.

Према чињеничном стању утврђеном у правноснажно окончаном поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, тужила је запослена код туженог по основу уговора о раду број .. од 15.05.2012. године на пословима касир .. у МРО Сектору операција. У члану 2. Уговора таксативно су наведене обавезе тужиле као запослене, међу којима је тачком 9. предвиђено да је тужила као касир дужна да контролише правилно истицање и исправност декларације и цена. Дана 09.12.2014. године, пословођа је против тужиле поднео пријаву из разлога што је дана 08.12.2014. године са колегиницом ББ обавио контролу тачности цена и пронашао 12 артикала са нетачним ценама. У истој пријави је наведено да је за исправност и контролу цена побројаних артикала била задужена тужила која је о контроли обавештена и која је одмах након тога навела да ће од 09.12.2014. године бити на боловању. Изјаву о повреди радне обавезе написала је запослена ББ дана 10.12.2014. године, која је заједно са пословођом извршила контролу цена производа. Тужила је потписала изјаву о томе да је дана 08.12.2015. године својом грешком одрадила крај дана на postterminalu. Дана 28.06.2014. године са запосленима је одржан састанак на коме је, поред осталог, на дневном реду био распоред праћења и евидентирања рокова и артикала и контрола тачности цена, као и упознавање запослених са новим планом и распоредом задужења. Тужила том састанку није присуствовала, а саставни део записника је и распоред запослених и њихових задужења са чим се тужила упознала. Тужила је својеручно потписала да су њене свакодневне обавезе поштовање и примена процедуре рада, везане за чоколадни програм, основне животне намирнице, здраву храну и цигарете. Дана 19.01.2015. године, тужени је донео упозорење у коме је наведено да је тужила извршила више повреда радних обавеза предвиђених чланом 53. став 1. тачка 1., 3, 39. и 56. Колективног уговора, тако што је пропустила да изврши контролу исправности цена, односно да тачно истакне цене на 12 артикала, за чије праћење је задужена, као и да је дана 08.12.2014. године без оправданог разлога урадила дневни извештај на postterminalu, иако је законска обавеза свих фискалних обвезника да дневни извештај формирају на крају дана, чиме је поступила противно члану 13. став 1. Закона о фискалним касама и потенцијално створила прекршајну одговорност за послодавца. Тужила се у остављеном року од 8 дана није изјаснила на упозорење, а тужени је дана 27.02.2015. године донео решење којим се тужили отказује Уговор о раду од 15.05.2012. године, као и сви припадајући Анекси из истих разлога наведених у упозорењу.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, које се сагласно члану 407. став 3. ЗПП, ревизијом не може побијати, нижестепени судови су правилно применили материјално право, када су усвојили тужбени захтев.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 1. и 5. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/14), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Одредбом члана 52. став 2. тачка 5. Колективног уговора туженог, предвиђено је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако својом кривицом учини повреду радне обавезе и то грубу повреду радне обавезе предвиђену чланом 53. став 1. КУ. Одредбом члана 53. став 1. тачка 13. и 39. КУ, предвиђено је да запослени врши повреду радне обавезе из члана 52. став 2. тачка 5. овог уговора уколико не изврши радну обавезу или несавесно, неблаговремено или немарно изврши радну обавезу, поступи противно прописима и проузрокује одговорност послодавца за привредни преступ или прекршај или поступи на начин или ствара могућност такве одговорности.

У конкретном случају тужиља је извршила повреду радне обавезе предвиђену Колективним уговором која води прекршајној одговорности туженог, па је тужени послодавац доказао да је тужена извршила повреду радне обавезе и да јој је у законито спроведеном поступку, применом одредаба Колективног уговора наведених у овој одлуци и члана 179. став 2. тачка 1.-5. ЗОР дат отказ уговора о раду.

На основу изложеног, како се осталим наводима ревизије правилност и законитост побијане пресуде не доводи у сумњу, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци решења.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом члана 165. став 2., у вези са чланом 154. ЗПП, према постигнутом успеху ревидента у ревизијском поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**